

OP WEG NAAR PASEN

Vader en zoon

In zijn nieuwste boek Judas zoekt Amos Oz naar de wortels van het conflict tussen Israël en Palestina. Hij voert twee karakters op, twee oude mannen. De een, Sjealtiël, bepleitte vriendschap tussen joden en Arabieren en was geen voorstander van de opdeling van het land in twee staten. Hij is inmiddels gestorven, maar zijn dochter verwoordt zijn standpunt: “Een staat wilden jullie. Onafhankelijkheid wilden jullie. Vlaggen en uniformen en bankbiljetten en trommels en trompetten.

Jullie hebben rivieren onschuldig bloed vergoten. Jullie hebben honderdduizenden Arabieren uit hun huis gejaagd. Allemaal omdat hier een joodse staat moest komen. En je ziet wat jullie gekregen hebben.”

Voor de ander, Gersjom, moest en zou die joodse staat er komen. Voor hem was de oorlog voor de onafhankelijkheid (1947-1948) een gebod. Net als vele anderen wilde hij af van het eeuwenoude beeld van de ‘gettojood’, de joden die zich willoos lieten slachtofferen. Deze oorlog zou voor het eerst in tweeduizend jaar van joden weer strijders maken. En uitgerekend deze vader verliest zijn zoon aan deze oorlog; zijn zoon, de vader van zijn kleinkind, dat nooit geboren zal worden. De vader vergeeft het zichzelf niet.

De vrouw van de zoon, de dochter van Sjealtiël: “Micha kon elk moment benoemd worden tot de jongste hoogleraar in de geschiedenis van de Hebreeuwse universiteit. Totdat hij net als iedereen werd aangestoken door die eeuwige waanzin hier en op een dag vol enthousiasme naar de slachting rende. Samen met de hele kudde.”

Gersjom zegt peinzend na een lange stilte: “Ik weet dat er over degenen die gedood zijn in de Onafhankelijkheidsoorlog doorgaans gezegd wordt dat hun dood niet vergeefs was. Dat heb ik ook altijd gezegd, iedereen zei dat. Tja. Wat had ik anders kunnen zeggen? Bij Natan Alterman staat: ‘Misschien eenmaal in de duizend jaar heeft onze dood zin’. Maar het valt me steeds zwaarder deze woorden te herhalen. De geest van Sjealtiël laat ze in mijn keel steken. Sjealtiël zei altijd dat volgens hem iedereen sterft, niet alleen de doden van alle oorlogen, maar ook iemand die omkomt bij een ongeluk of sterft aan een ziekte of zelfs gewoon van ouderdom, dat al die doden, zonder één uitzondering, volkomen vergeefs gestorven zijn.

Abraham en Isaak

“Roep je zoon, je enige, van wie je zoveel houdt, Isaak, en ga met hem naar het gebied waarin Moria ligt. Daar moet je hem offeren op een berg die ik je wijzen zal”. (Gen. 22:2)

De ezel bleef beneden achter. Zwiggend legde Abraham het hout voor het offervuur op zijn zoon Isaak. ‘Zo ging zij beiden tezamen’ is een

soort refrein dat telkens terugkeert in de letterlijke tekst. Als Abraham het mes al heft om zijn zoon te offeren, wordt zijn arm tegengehouden door een engel. En Hij zei: 'Raak de jongen met geen vinger aan en doe hem niets! Ik weet nu dat u God vreest, want u hebt Mij uw zoon, uw enige, niet willen onthouden.' In de doornstruiken aldaar is een ram verstrikt. Dat ram offeren Abraham en Isaak.

De aqedat, de binding van Isaak. Dit verhaal hoort bij het joodse volk. In dit fundament zoeken zij naar een antwoord op alle leed, alle progroms, alle ellende die zij eeuw na eeuw moesten ondergaan.

Alle vragen over oorlog, wreedheid, de zinloosheid van het offeren van mensen, vinden hier een toetssteen.

Paulus heeft in het Nieuwe Testament de lijn doorgetrokken naar God en zijn enige Zoon, Jezus Christus: Romeinen 8, 31.32: "Wat moeten wij hieraan nog toevoegen? Als God vóór ons is, wie zal dan tegen ons zijn? Hij heeft zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard; voor ons allen heeft Hij Hem overgeleverd. En zou Hij ons na zo'n gave ook niet al het andere schenken?" En zo kwam van oudsher (toen het nog letterlijk een nacht van waken was) ook dit verhaal in de Paaswake terecht.

Tegenwoordig 'beperken' wij ons tot het scheppingsverhaal en de uittocht uit Egypte; onze God als een scheppende en een bevrijdende God).

Veel later, kwam deze berg Moria in Jeruzalem te liggen. Het werd de Tempelberg. In de 7de eeuw na Chr. werd op deze berg het landmark van Jeruzalem gebouwd, de rotskoepel, gebedsgrond voor de Islam. En onderaan de berg de Klaagmuur, meest heilige grond van de joden....

Goede Vrijdag

Op Goede Vrijdag is er nog geen gejubel en vooruit kijken. Dan is de kleur paars. Dan staan wij stil bij al deze gedachten. De grote vraag naar het waarom van het lijden. Wij leven zonder toekomst, zonder hoop. Het is een pikdonkere nacht. De aarde beeft, de rotsen splijten, het voorhangsel scheurt.

Paaswake

Pas in de Paaswake komt er een kentering. Christus keert terug uit het rijk van de doden. Nieuw licht. Nieuw leven. In de symboliek van deze nacht komt de diepste kracht van het leven tot uiting.

Dan, en alleen dan, kan het (toch) Pasen worden.

Paasmorgen

Nu pas, door onze tranen heen, kunnen wij die vrouwen zien die vroeg in de morgen naar het graf gaan. Johannes 20: "Na deze klacht keerde Maria zich om en zag Jezus staan, maar ze wist niet dat het Jezus

was. Jezus vroeg: 'Waarom huilt u zo? Zoekt u iemand?' In de mening dat het de tuinman was zei ze: 'Heer, als u het bent die Hem hebt weggenomen, zeg me dan waar u Hem hebt neergelegd; dan kan ik Hem laten halen.' Jezus zei: '**Maria!**' Ze keerde zich nu naar Hem toe en zei: 'Rabboeni!'

Zo is het ook met ons: tergend langzaam dringt het besef door dat vanaf deze morgen alles anders is; alles anders kan zijn. Het graf is leeg. Vanaf nu is Christus de Verrezenen. Hallelujah!!

Coen van Loon, diaken

Vluchtelingen zijn ook BROEDERS en ZUSTERS!

Uit het archief van Cordaid-Bond Zonder Naam 1965

KERKBALANS 2016

Ieder jaar vragen wij u als parochiaan na te denken over het leveren van een financiële bijdrage aan de Hofkerk.

Zoals al langer bekend verkeert de Katholieke Kerk in zwaar weer. Er wordt vaak gezegd dat dit is vanwege een aantal schandalen in het verleden, maar een veranderende samenleving ligt hier ook aan ten grondslag. In deze tijd komt het vaak voor dat zeker de jongere generatie niet meer vanzelfsprekend bij een kerk is aangesloten, laat staan een periodieke financiële bijdrage levert. Terwijl misschien juist in deze tijd er behoefte is aan het samen komen in een kerk, op zondagen, maar ook tijdens gebeurtenissen als huwelijken en begrafenissen. Het geloof is dan een goede steun. Zonder uw bijdrage zou dit eventueel niet meer mogelijk zijn.

Ik wil u daarom verzoeken, indien u nog geen bijdrage levert in de vorm van een schenking, na te denken hiermee te starten. Bij deze editie van Hofnieuws vindt u een brief met meer informatie. Mocht u verdere vragen hebben, schroom dan niet contact op te nemen met het locatiebestuur.

Ik wil u daarom verzoeken, indien u nog geen bijdrage levert in de vorm van een schenking, na te denken hiermee te starten.

Bij deze editie van Hofnieuws vindt u een brief met meer informatie.

Mocht u verdere vragen hebben, schroom dan niet contact op te nemen met het locatiebestuur.

Caspar van der Leeuw

PAROCHIEVERGADERING 15 februari 2016

Op 15 februari was er een Parochievergadering (PV) om de PV-leden en belangstellende parochianen nader te informeren over het besluit om emeritus pastor Nico Essen vanaf februari voorlopig niet meer uit te nodigen om voor te gaan in de zondagse liturgievieringen. Op deze bijeenkomst was er tevens gelegenheid om vragen te stellen en reacties te geven.

Naast dertien PV-leden waren er nog zo'n veertig belangstellenden op deze avond aanwezig.

Het bestuur heeft uitgelegd dat er in de afgelopen anderhalf jaar veel gebeurd is in de parochie.

In april 2014 werd er een nieuw bestuur (Personele Unie) aangesteld dat niet alleen verantwoordelijk is voor de eigen parochie, maar tevens voor de vijf parochies in onze regio van Amsterdam-Oost, Zuidoost, Watergraafsmeer, Diemen en Duivendrecht.

De aanstelling van één nieuwe pastor, als invulling van twee vacatures in de regio, was een gezamenlijk besluit van pastores-team en Uniebestuur.

Na de pensionering van Nico Essen kwam de samenwerking met onze nieuwe parttime pastor Coen van Loon niet goed van de grond. Graag had het bestuur gezien dat Nico Essen - na zijn lange, zegenrijke staat van dienst - naast pastor Coen van Loon een mooie rol had vervuld in het pastoraat en o.a. regelmatig zou preken en voorgaan in de zondagse vieringen. In oktober 2014 werden hiervoor ook werkafspraken gemaakt. Helaas bleken hierover telkens diverse problemen te rijzen. Dit had o.a. te maken met het feit dat Nico Essen het niet eens was met de nieuwe situatie in de regio en de aanstelling van een diaken als opvolger. Hij liet dit voortdurend in woord en geschrift merken.

Het bestuur heeft vervolgens vanaf januari 2015 een externe begeleider ingeschakeld, die met Nico, Coen en het bestuur geprobeerd heeft de situatie te klaren en in juni weer nieuwe afspraken voor 2015/2016 te maken.

Helaas moest het bestuur in het najaar constateren, dat het doel van deze afspraken om tot betere samenwerking en communicatie te komen niet bereikt werd. Op enkele vragen in een brief van het Uniebestuur reageerde Nico niet. Zowel de bestuurders als de pastoraatsgroep, zagen in dat de situatie zo niet langer kon voortduren. Pogingen vanuit het bestuur om in januari jl. dit met Nico te bespreken liepen helaas stuk op zijn pertinente weigering om met het bestuur en pastoraatsgroep in gesprek te gaan.

Met spijt in het hart heeft het bestuur daarom, in het belang van de toekomst van de parochie, een knoop moeten doorhakken en Nico en de parochie hiervan op de hoogte gesteld.

Veel aanwezige PV-leden en belangstellenden zeiden dat ze de pogingen van het bestuur om tot betere verhoudingen te komen konden waarderen en dat de uiteindelijke beslissing onvermijdelijk was. Ook waren er enkele aanwezigen kritisch en wezen op de treurige situatie die nu ontstaan is voor Nico en zijn gezin. Er waren vragen over wat hier aan gedaan kon worden en waarom dit proces zo lang heeft voortgeduurd. Het bestuur antwoordt hierop dat er de afgelopen anderhalf jaar door diverse personen is getracht om in discretie tot een oplossing in de verhoudingen te komen. Dat dit desondanks toch niet gelukt is betreuren de bestuurders en de leden van de pastoraatsgroep ten zeerste. Het heeft ook gevolgen gehad voor de sfeer in de parochie. Het zelf georganiseerde afscheid dat Nico op zondag 7 februari na de viering meende te moeten houden, heeft hieraan ook geen goed gedaan. Wat betreft bestuur en pastoraatsgroep blijft de deur echter altijd open staan voor gesprek en verzoening.

Ook wil het bestuur uitdrukkelijk stellen, dat Nico Essen als emeritus pastor nog steeds door parochianen uitgenodigd kan worden voor het leiden van een uitvaartdienst of het houden van een pastoraal huisbezoek. Voor een goede coördinatie van uitvaartdiensten is wel vooraf afstemming met onze pastor Coen van Loon nodig.

De pastoraatsgroep, pastor Coen van Loon en het bestuur, w.o. regio-pastoor Leo Nederstigt, staan open om met Nico Essen en andere parochianen die dit wensen in gesprek te gaan; er zijn en worden geen 'deuren dicht geslagen'. In de afgelopen weken zijn er in dit kader al diverse gesprekken gevoerd met groepen en individuele parochianen over de huidige situatie, maar ook over de ook op de PV gestelde vraag 'hoe verder?'

Zoals in Prediker staat - en we ook dikwijls zingen - is er 'een tijd van strijden, maar ook een tijd van vrede'. De bestuursleden en leden van de pastoraatsgroep hopen van harte dat we als parochie de veerkracht hebben om door te gaan en deze voor allen vervelende periode spoedig achter ons te laten. Niemand is gebaat bij het voortbestaan van twist en ongenoegen in onze geloofsgemeenschap.

Wat staat ons te doen? We zien allerlei veranderingen in kerk en maatschappij op ons afkomen. We moeten de blik daarom niet alleen naar binnen richten, maar vooral ook naar buiten. Parochies bestaan niet bij de gratie van het bisdom, maar juist bij de gratie van betrokken parochianen.

Zo hebben we op 18 februari een speciale avond gehad over onze inzet voor de diaconie (caritas) in ons stadsdeel en buurt. Er valt namelijk ook voor onze parochie veel te doen aan de ondersteuning van kansarmen en kwetsbare mensen in onze wijk. Het verslag hierover leest u elders in Hofnieuws.

Op 21 april wordt er een tweede avond georganiseerd door de pastoraatsgroep, ditmaal gaat het over liturgie. Op de PV vroegen een aantal parochianen zich hardop af of door de pensionering van Nico er niet sprake is van een conservatiever liturgisch beleid in de Martelaren. Anderen benadrukten het belang van de diversiteit in onze parochie en uitten de wens in zoveel mogelijk vrijheid vorm te kunnen (blijven) geven aan de liturgie. Iedereen met zorgen, ideeën en wensen op dit punt is bij deze dan ook van harte uitgenodigd deel te nemen aan de bijeenkomst over liturgie.

Kortom, alleen door met elkaar in gesprek te gaan en te blijven (en dat mag best 'stevig' zijn) is er vooruitgang en ontwikkeling mogelijk. Laten wij op weg naar Pasen bij onszelf te rade gaan, of we hiertoe bereid zijn en ons hiervoor willen inzetten. Zo kunnen we recht doen aan wat Jezus van ons vraagt: compassie voor elkaar.

Namens de Parochievergadering,
Arthur Anderegg, voorzitter Locatiebestuur

DUO CONCERT

Wester Harmonie en Diemer Harmonie

De Diemer Harmonie o.l.v. Vincent van den Bijlaard en de Wester Harmonie o.l.v. Alida Holwerda geven een gezamenlijk concert in de Hofkerk op zondagmiddag 10 april, aanvang 15.15 uur.

De orkesten geven een aantal concerten per jaar; dit keer voor het eerst samen te beluisteren in dit bijzondere concert in de Hofkerk.

Beide orkesten hebben een gevarieerd en aantrekkelijk repertoire voor jong en oud.

Iedereen is van harte welkom.

De toegangsprijs bedraagt 10 Euro. Kinderen onder 16 jaar mogen gratis naar binnen.

Graag tot ziens op zondagmiddag 10 april!

Zie ook: www.diemerharmonie.nl en www.westerharmonie.nl

Palmpaastakken versieren op de pastorie

Zaterdag 19 maart 11.00 – 12.30 uur

Die zaterdag kunnen alle kinderen weer terecht op de pastorie om samen de palmpaasstokken te maken. Wij vragen u zelf de stokken, het broodhaantje en de versiering mee te nemen. Wij zullen zorgen voor palmtakjes, crêpepapier.

Palmzondag

Het lukt het kinderkoor nog niet deze zondag te zingen. Wel zal er uiteraard veel aandacht zijn voor de kinderen en hun stokken. Wij hopen dat velen van hen deze viering willen mee maken.

De symboliek van de palmpaasstok:

De stok met dwarslat herinnert aan het kruis, waaraan Jezus stierf.

De palmtakjes herinneren aan de intocht van Jezus in Jeruzalem. De palmtakjes zijn altijd groen: leven is steeds weer mogelijk. Het zijn takjes van de buxus; de buxus sempervirens (altijd groen).

Buxus is een van de oudste haagplanten waarvan het eerste gebruik teruggaat tot in de Romeinse tijd.

Zijn herkomstgebied ligt rond de Middellandse Zee

Het is dezelfde symboliek als het dennengroen op de Adventskrans in de weken voor Kerst.

Broodhaantje: Petrus zei drie keer dat hij Jezus niet kende, voordat de haan kraaide.

De haan kraait nog voor de zon opkomt: de nieuwe dag komt er aan.

De haan houdt ons waakzaam.

Brood doet denken aan het laatste avondmaal, waarbij Jezus het brood deelde en de wijn liet drinken.

(Paas)**eieren:** Verbeelden het nieuwe leven.

Sinaasappel: Aan het kruis had Jezus dorst. Zij gaven Hem een spons met zure wijn te drinken.

Pinda's: Pilatus liet het volk kiezen wie zij wilden dat vrij werd gelaten: Jezus of Barabbas.

30 rozijnen: Judas vertelde aan de soldaten waar Jezus was. Zo werd Jezus verraden. Judas kreeg er 30 zilverlingen voor. Later kreeg hij heel veel spijt en gooide de zilverlingen weg.

De verdere versiering, o.a. met kleurig crêpepapier om de stok, luidt alvast het feest van Pasen in.

Allemaal welkom!

Coen van Loon

MILAAAN

Ik bezoek het graf van een collega-dichter.

In de kerk staat een marmeren altaar.

Onder het tafelblad zie ik een vitrine

Met de relieken van bisschop Ambrosius.

Hij schreef talloze hymnen

Met dezelfde strekking:

“Jubilemus Domino”.

Albert Steens

SCHUDDEN VAN DE DOOPBOOM

Op zaterdag 16 januari jl. had het jaarlijkse schudden van de doopboom weer plaats. Alle dopelingen kregen in een gezellige terugkomviering waarin pastor Nico Essen voorging hun eigen doopblaadje dat in de boom hing weer terug.

Met veel enthousiasme zong het kinderkoor hierbij vele liedjes. Zij zongen voor de laatste keer onder leiding van Nico Essen en Ina Steman die er na 22 jaar mee stoppen. Geweldig dat zij dit zo lang hebben gedaan.

Caspar van der Leeuw bedankte hen namens het parochiebestuur in een toespraak en met een mooi boeket.

Het kinderkoor wilde dolgraag nog het liedje 'Catoetje' zingen waarbij de kinderen op humoristische wijze alle personages daarin uitbeeldden.

In de eerste lezing stond: "De doop wil zeggen dat je niet alleen kind bent van je vader en moeder, maar ook kind bent van God".

Dat de kinderen hun band met God mogen behouden en ook die met de kerk waar ze zijn gedoopt.

René van Eunen

MOMENT VAN ONTMOETING: avond over diaconie

Op 18 februari is door de pastoraatgroep een bijeenkomst georganiseerd over diaconie. Als spreker was uitgenodigd Peter Faber, een diaconaal opbouwwerker verbonden aan de Maurits- en de Elthetokerk. In een verhelderende toespraak, die u integraal kunt nalezen op onze website <http://hofkerk.amsterdam/> zette hij de bedoeling en de werkwijze van de Protestantse diaconie uiteen. Daarna was het woord aan Wym Nypels, die als voorzitter van de PCI op een niet van humor gespeende wijze uiteenzette hoe de stand van zaken momenteel bij de Parochiële charitas is. Samenvattend: momenteel is er nog vrij veel

geld, maar er wordt wel ingeteerd op vermogen, omdat de rente-opbrengsten te verwaarlozen zijn.

Na de pauze kijken we in kleine groepjes naar wat we binnen de Parochie kunnen verbeteren aan de diaconie, want de algemene conclusie is dat onze Parochie momenteel meer gericht is op liturgie, dan op diaconie, terwijl beide essentiële onderdelen zijn van het samen kerk-zijn.

Een aantal opmerkingen en suggesties worden genoteerd:

vluchtelingen (we kijken naar de manier waarop de ABG al een paar keer een aantal vluchtelingen uit Amsterdam Zuidoost een gezellige dag heeft bezorgd), de *commissie Kerk en Samenleving*, die de PCI informeert over nieuwe projecten moet worden uitgebreid, de *Oude-rensoos* op donderdag moet op een of andere wijze nieuw leven worden ingeblazen (hierover wordt samenwerking gezocht met de Stichting Dynamo), en de *koffie-ochtend* op de dinsdagochtend moet ondanks het vertrek van de inspirator Minke Veenboer, blijven bestaan. (meer hierover, elders in Hofnieuws)

U ziet, ideeën genoeg. Nu de uitvoering! Positief is, dat de Pastoraatgroep dit onderwerp op haar volgende agenda zet en bereid is concrete initiatieven te ondersteunen. Belangrijk blijft dat we nieuwe vrijwilligers nodig hebben om de initiatieven op te pakken. Met name zijn er vrijwilligers nodig in de Commissie Kerk en Samenleving en voor ouderen-initiatieven op de donderdag.

Hierbij kijken we niet alleen naar onze parochiegemeenschap, ook buurtbewoners zijn van harte uitgenodigd hierover met ons mee te denken en mee te doen.

(inlichtingen en aanmeldingen via pastor@hofkerk.nl).

Frans Woortmeijer

DAMESKOOR STOPT

Met Allerzielen, 2 november, zong het dameskoor nog steeds zoals zij dat al jaren gewend waren. Iedere aanwezige was weer onder de indruk van de viering. Toch voelde men dat het in feite niet langer ging. En in de weken daarna rijpte het besef: wij kunnen beter stoppen.

Toen dat besluit genomen was kwam Ans Wartenberg naar mij toe: 'Coen het gaat niet meer'. Wij besloten dat Aswoensdag de laatste keer zouden zijn. Met die viering waren wij de Vasten ingegaan. Maar meteen daarna hebben we de Vastenregels alweer doorbroken. Op de pastorie had Janneke de Bruin voor koffie met gebak gezorgd.

Herinneringen werden opgehaald, klinkt een beetje vreemd, aan uitvaarten die de meeste indruk maakten in de loop der jaren. Héél LWM kwam onder leiding van Godfried binnen en zong als één vrouw lang zal ze leven voor de dames. Met een bos bloemen werden de dames en Karel Blok bedankt. Wat velen misschien niet weten is dat het dameskoor, net als LWM dit jaar 45 jaar bestaat.

Nogmaals dank voor die 45 jaar trouwe dienst; dank voor al die uitvaarten waarbij er telkens weer een beroep op 'het dameskoor' gedaan kon worden.

Coen van Loon

Bernadette Nyst omschrijft het als volgt:

Misschien hebben velen van u al via de preekstoel vernomen, dat ons 45-jarig dameskoor ophoudt te bestaan. Helaas zijn wij hiertoe genoodzaakt; het aantal leden wordt steeds kleiner, wij worden steeds ouder en nieuwe leden zijn zeer moeilijk te vinden, ook onze dirigent/organist wil zijn functie neerleggen.

Jammer, wij vormen onderling een zeer hechte groep en hebben altijd met veel enthousiasme onze medewerking verleend.

Gisteravond, Aswoensdag, zongen wij voor het laatst. Na afloop van de dienst werden wij door Coen van Loon uitgenodigd op de pastorie, waar onder het genot van een kop koffie en iets lekkers wat werd bijgepraat.

Tot onze verrassing kwam de LWM met voltallig koor binnen met een spontaan "lang zullen ze leven". Namens de parochie kreeg ieder van ons een prachtig boeket aangeboden. Zo'n afscheid hadden wij absoluut niet verwacht! Veel dank, ook namens mijn koorgenoten,
Bernadette Nyst

GEHEUGEN VAN OOST

Sinds januari van dit jaar maak ik deel uit van de redactie van de website www.geheugenvanoost.nl van de Stichting Geheugen van Oost. Deze website bevat duizenden verhalen van mensen die woonden, werkten en kerkten in Amsterdam-Oost. Zelf schrijf ik

daarvoor sinds 2011 met enige regelmaat verhalen waarin ik de herinneringen van mensen uit Oost opteken.

Het zou voor de website heel waardevol zijn als (met name oudere) parochianen willen vertellen over hun leven in de Watergraafsmeer of Oost.

Het mag over een bijzondere gebeurtenis gaan, over herinneringen uit de oorlog of over het dagelijks leven van u zelf en van de bewoners en winkeliers in uw omgeving. Als u uw herinneringen wilt delen spreekt u mij dan even aan in de kerk. Dan kunnen we er een mooi verhaal van maken.

Jo Haen organiseert vanuit het Geheugen van Oost regelmatig een Verhalenwandeling. De wandeling van 7 februari op het Linnaeushof en door een deel van Middenmeer bleek zo in trek dat de wandeling op 21 februari nog een keer werd herhaald. Ik vond Wim en Bert op deze data afwisselend bereid om na de wandeling een rondleiding in de kerk te geven aan de wandelaars. Netty en Kees verzorgden beide keren in de koffiebeuk koffie en thee voor de wandelaars. Aan allen veel dank! De in totaal 47 wandelaars vonden de rondleiding en ontvangst in de kerk geweldig. Voor velen was dit de eerste kennismaking met de Hofkerk.

Ik hoop dat er nog vele mooie initiatieven van het Geheugen van Oost mogen volgen waarin ook onze kerk een rol kan spelen.

René van Eunen

MOTORWERKPLAATS IN UGANDA

Naast het grote Vastenactie-project voor Ghana willen wij in deze editie van Hofnieuws ruimte geven aan Marlies van der Kroft om aandacht te vragen voor haar persoonlijke project in de Derde Wereld.

Obarassa John is 24 jaar, heeft sinds zijn 1e jaar polio en woont in een klein dorp in het district Tororo, in Uganda vlakbij de grens met Kenia.

In 2007 hebben wij elkaar leren kennen toen ik, Marlies, hier aan het werk was voor een ontwikkelingsproject. Obarassa vroeg mij de oren van het hoofd: waar ik vandaan kwam, wat voor werk ik deed, en hoe ik ondanks mijn beperking in zijn dorp terecht gekomen was.

Op zijn beurt vertelde hij mij zijn **levensverhaal**: Hoe hij al op zijn 6^e jaar een winkeltje startte om zijn broertjes en zusjes te eten te geven. Hoe zijn ouders meestal van huis waren en dorpsgenoten hem links lieten liggen. Hoe hij pas op zijn 10^e jaar naar school is gegaan. Heel indrukwekkend!

Hij vertelde mij ook zijn **toekomstdroom**: 'een motorwerkplaats opzetten, om voor zichzelf en zijn familie geld te verdienen en op termijn andere jongeren met een beperking aan werk te helpen'. Dat kwam 'binnen'. De volgende ochtend wist ik het zeker: deze jongen verdient hulp die zijn ouders hem niet kunnen bieden. Na overleg met lokale leiders, hebben Obarassa en ik samen met zijn school een werkplan gemaakt voor schoolgeld, bijles, eigen schoolboeken en lokaal vervoer. Met succes: inmiddels heeft hij de middelbare school goed afgerond en is hij met vlag en wimpel geslaagd voor een opleiding tot motormonteur.

Obarassa heeft werkervaring opgedaan in een garage en een bedrijfsplan gemaakt.

Waarom een werkplaats?

Obarassa: 'Er komen steeds meer motoren en ik zie dat een motor reparatie werkplaats hier in Tororo een gat in de markt is. Ik zelf denk dat ik hiervoor de goede 'papieren', ervaring en karakter in huis heb. Ik weet wat het is om hard te werken en niet op te geven.'

Maar hoe doe je dat, met zijn beperking? Obarassa: 'Als ik een werkplaats opzet, kan ik mijn werk aanpassen. Ik kan flexibel werken, dichtbij mijn werkplaats gaan wonen en collega's aantrekken die mij aanvullen i.p.v. weg concurreren.'

Er is **6000 Euro nodig om de werkplaats op te starten**. Maar waar haal je dat vandaan? Obarassa: 'In Uganda bestaat geen uitkering of subsidie voor gehandicapte starters op de arbeidsmarkt. Een bedrijfslening is voor mensen zoals ik niet mogelijk. Ik heb geen buffer, en geen of onvoldoende kruiwagens om bij een bank of een fonds gehoord te worden.'

Wie helpt vanuit Nederland? Marlies van der Kroft heeft 30 jaar ervaring in internationale samenwerking, zij gebruikt i.v.m. haar beperking een loopfiets en rolstoel. Marlies wil Obarassa met Pasen aan het startbedrag helpen en heeft daarvoor een crowdfunding actie opgezet, zie <https://4just1.com/project/1149>

Marlies staat garant dat het startgeld bijeen komt en dat het voor 100% bij Obarassa terecht komt.

Voor vragen bent U welkom via: marliesvanderkroft@gmail.com.

Helpt U mee om Obarassa's droom te verwezenlijken?

Iedere bijdrage is welkom op <https://4just1.com/project/1149> of direct op rekeningnummer **NL96ASNB 0709 0460 57** t.n.v. MLT van der Kroft o.v.v. Obarassa motorwerkplaats.

Alvast bedankt,

Marlies

VAN DE VOORZITTER

Terwijl u dit leest, zijn we al over de helft van de vastentijd en kijken we uit naar Pasen. Op de weg daarnaar toe hebben we een prachtige serie van gastprekers gehad rondom het thema Laudato Si oftewel hoe verhouden we ons tot de natuur, de aarde en elkaar. Een boeiend thema. Dat smaakt naar meer, want de wereld is in verandering. En hoe gaan we als parochie hier in mee?

We mogen ons verheugen dat we in een groeiend en welvarend stadsdeel van Amsterdam verkeren. Er is geen reden voor somberheid want het gaat ons goed. Je hoeft alleen maar naar het NOS Journaal te kijken om te weten dat we ons gelukkig mogen prijzen. Onze bevoorrechte positie betekent ook, dat we een bijzondere verantwoordelijkheid hebben om ons te bekommeren over degenen die onze hulp en aandacht behoeven, om mensen die op zoek zijn naar zingeving in hun leven en werk.

De afgelopen weken hebben we diverse bijeenkomsten gehad, waar parochianen met elkaar in gesprek zijn gegaan. Zo was er de PV van 15 februari waar mensen zich konden uitspreken over het terugtreden van Nico Essen als voorganger in de zondagse liturgie en hoe het nu verder moet. Elders in Hofnieuws vindt u hierover een verslag.

Diezelfde week was er een avond over Diaconie, waarin we in gesprek gingen over hoe Diaconie een manier kan zijn om met de omgeving de verbinding te zoeken. Zo zijn we met een aantal mensen bij elkaar geweest om te praten over geluk. Welke factoren beïnvloeden je geluk en hoe kun je werken aan een gelukkiger leven?

Niet alle bijeenkomsten zijn vanwege de recente gebeurtenissen even vrolijk geweest. Maar het feit dat mensen in dialoog gaan is belangrijk. Het is soms niet prettig maar dat hoeft ook niet zolang je maar op elkaar aan kunt, verenigd in het geloof dat het goede overwint. Wij zijn samen kerk, ieder van ons is een deel van het lichaam van Christus. Als u zich hierin kan vinden, blijf met ons mee doen want we hebben elkaar en de ander nodig.

Blijf ook onze parochie financieel steunen. Ja, 15% gaat naar het Bisdome maar het grootste deel blijft bestemd voor onze parochie. Een plek niet alleen bedoeld voor onszelf maar juist ook voor de ander die net als wij op zoek is naar God.

Hartelijke groet,
Arthur Anderegg, anderegg@xs4all.nl

HET KINDERKOOR ZINGT VERDER MET EEN NIEUWE DIRIGENT/PIANIST

In het vorige Hofnieuws werd bericht dat - in verband met het afscheid van Nico en Ina van het Kinderkoor - het bestuur op zoek was naar een nieuwe dirigent voor ons Kinderkoor. Welnu, na enkele gesprekken is dhr. Marcel Dobbelsesteen aangesteld als nieuwe dirigent/pianist.

Marcel heeft aan het Conservatorium van Amsterdam Muziek Educatie gestudeerd en daarna nog een applicatiecursus Koordirectie gevolgd. Hij heeft ervaring opgedaan in het voortgezet onderwijs en met basisschoolleerlingen. Momenteel werkt hij in het Centrum voor Kunsten in Beverwijk als Muziekleerkracht met kinderen van de basisschool. Hij dirigeert enkele koren voor volwassenen en geeft privépianoles. Hij woont in Amsterdam.

Vanaf begin februari is Marcel enthousiast begonnen met het Kinderkoor op de gebruikelijk vrijdagmiddagen. Binnenkort worden de repetities verplaatst naar de woensdagmiddagen (15:45 uur).

Wellicht is dat ook een mooie gelegenheid voor andere kinderen, die op de woensdagmiddagen willen zingen, zich bij het koor aan te sluiten.

Het is de bedoeling dat het kinderkoor niet alleen liedjes voor vieringen instudeert, maar ook leuke andere liedjes.

Het plan is om bijvoorbeeld ook eens in de Open Hof te zingen. Bij toerbeurt zullen enkele ouders van de kinderen steeds bij de repetities aanwezig zijn.

Het zal het Kinderkoor waarschijnlijk nog niet lukken om tijdens de Palmpaasviering op 20 maart als koor op te treden. Maar wel zullen er kinderen aanwezig zijn met Palmpaasstokken.

Op zaterdag 19 maart is er gelegenheid in de sacristie om de Palmpaasstokken te maken.

Voor meer informatie: pastor Coen van Loon (pastor@hofkerk.nl)

Het Locatiebestuur

En nu is het 13.00 uur, 16 februari 2016

DE KOFFIEOCHTEND IS GEDAAN

Ga met u terug in de tijd.

Al 'n tijdje zat ik in de commissie Kerk & Samenleving. Tijdens een vergadering vroeg ik of het mogelijk was, om een soort "kleine koffiebeuk" te starten in de pastorie.

Maar dan op een dag, midden in de week.

De leden van de commissie vonden het voorstel een goed idee.

Nico zei: "Probeer het."

Met Margot van Dam begon het koffie drinken. We hadden nog niet direct 'n vaste dag, maar na verloop van tijd, werd het de 3^e dinsdag van de maand.

Heel langzaam kwam het op gang. Vanaf het begin, oktober 2007 kwamen de mensen enthousiast binnen.

Na verloop van tijd stopte Margot met het koffie schenken. Trees van Kas en Ria van Dijk kwamen assisteren. Trees is inmiddels verhuisd naar Etten Leur, maar samen met Ria was het iedere maand een klein feestje in de pastorie.

Daar de Martelaren van Gorkumkerk en De Bron, oecumenische vieringen houden, vond ik dat De Bronners ook van harte welkom waren. Dezelfde aankondiging, die maandelijks in Het Hofnieuws staat, staat ook in Meer-Zicht.

In de loop der jaren is er 'n ritme ontstaan van de seizoenen. Herfst, Sinterklaas koffieochtend, alles in dichtvorm vermelden, Kerstmis koffieochtend met kerststol, Kerstversiering op de tafels. Nico die ons begeleidde op de piano, heerlijk Kerstliederen zingen. Winter koffieochtend, Valentijn koffieochtend met de hartjes en rozenblaadjes, Lente.

Thema's vulden de ochtend op. De tafels werden met deze thema's gedekt. In juni werd het stopgezet, maar wel nog genieten van gebak, heerlijke bowl van Ria, advocaat en sapjes.

Om dan in september weer te beginnen met een optreden of iets anders bijzonders.

Denk aan Mirsa Adami, pianiste, de accordeonist met zijn vrouw. Het hoedjesfeest met Joke Hagendoorn en verhalen uit de oude koffer. Anke Wartenbergh met haar verhalen uit Oud Amsterdam, zichzelf begeleidend op een muziekinstrument. Zoveel mooie herinneringen.

Er werden kleine presentjes verloot. Ria leest de vrolijke en hilarische gedichten voor en ik tot slot er een met wat diepgang.

De koffieochtend is ook 'n "snuffelstage" geweest voor vrouwen die in het arbeidsproces terug wilden keren.

Jongeren, die vanuit school 'n maatschappelijke stage wilden doen, zijn hier ook geweest. Zij hielpen met koffie schenken en praatten met de mensen. Jongeren leerden van ouderen en ouderen van jongeren. Het is mooi om te zien dat er vriendschappen zijn ontstaan. Met elkaar op vakantie gaan. Over en weer bij elkaar op bezoek gaan.

De korte opmerking van Nico, "probeer het".... Het werkte.

Maar nu is er een einde gekomen van bijna 8 jaar, aan deze vorm van koffie drinken in de pastorie.

Ik wil iedereen heel hartelijk bedanken voor jullie komen naar de pastorie. Of er nu regen, wind, sneeuw, storm en zon was..... jullie kwamen!!!! Geweldig

Eduard van Holst Pellekaan, Lidy Knol, Lisette van Rhijn willen met elkaar proberen om toch een koffie ochtend in de pastorie houden.

Misschien op andere dagen. Zij gaan het nog bespreken met elkaar. Deze fijne mensen gaan jullie op de hoogte houden.

Wil Nico bedanken voor zijn vertrouwen dat hij aan mij gaf. De begeleiding op de piano met kerstmis en andere bijzondere koffieochtenden.

Ria, mijn maatje, die al eerder was opgehouden, maar er wel was tijdens onze laatste koffieochtend. Heel veel dank!! Zal jullie niet vergeten en we zullen elkaar blijven zien. Heel veel dank voor alles!!

Hartelijke groeten,
Minke Veenboer

NASCHRIFT KOFFIEOCHTEND

U heeft zojuist kunnen lezen dat Minke Veenboer jammer genoeg na acht jaar afscheid heeft genomen van de koffieochtend.

Dit was destijds een geweldig initiatief.

Menigeen van de parochie en daarbuiten heeft veel plezier en warmte beleefd aan deze maandelijks terugkerende bijeenkomst. Minke heeft, overigens samen met Ria van Dijk, gezorgd voor momenten van ontmoeting, voor verbinding met en tussen mensen. Samen gaven ze invulling o.a. door de zaal prachtig aan te kleden op thema en er werden gedichten voorgelezen. Minke de nadenkertjes, Ria de gedichten met humor. Minke en Ria, alle lof en dank voor jullie inzet!

De koffieochtenden zullen worden overgenomen door andere vrijwilligers. Daar zijn we heel blij mee!

PELGRIMSREIZEN IN 2016

In de afgelopen jaren hebben verschillende parochianen uit de ons omringende parochies pelgrimsreizen gemaakt naar Lourdes en Rome. Dit heeft er toe bijgedragen dat binnen de gezamenlijke parochies uit de unie Clara en Franciscus een werkgroep Pelgrimeren is ontstaan. Zoals u inmiddels in Saamhorig hebt kunnen lezen heeft deze werkgroep het initiatief genomen om een bedevaart naar Lourdes te organiseren.

Deze reis zal plaatsvinden van 22 tot en met 27 september 2016. De reis zal per vliegtuig gebeuren.

Om deze reis voor zoveel mogelijk parochianen mogelijk te maken is er in onze parochie op donderdag 14 april om 20.00 uur een informatie bijeenkomst. Deze bijeenkomst zal plaatsvinden in de koffiebeuk.

Wanneer u op deze avond verhindert bent kunt u natuurlijk ook een van de andere avonden in de andere parochies bezoeken. Data en plaats vindt u in het regioblad Saamhorig.

Naast de reis naar Lourdes staat er ook een reis naar Rome op het programma.

Deze reis wordt door de gezamenlijke bisdommen samen met de VNB georganiseerd en staat geheel in het teken van het jaar van barmhartigheid.

Op dinsdag 15 november staat er een viering in de Sint Pieter op het programma. Tijdens deze viering is het niet uitgesloten dat ook Paus Franciscus zicht hier bij zal aansluiten.

Deze bijzondere reis vindt plaats van 14 tot en met 19 november 2016.

Binnenkort liggen er voor beide reizen informatiefolders in de kerk.

Natuurlijk mag u mij ook altijd aanspreken, bellen of mailen.

Ik hoop u natuurlijk op een van deze betekenisvolle reizen te mogen begroeten.

Namens de werkgroep Pelgrimeren van de Unie Clara en Franciscus

Bert Hilhorst,

e-mail: bert.hilhorst@live.nl of 06-5063 4435

St. Louis is klaar!

Na langdurige 'radiostilte' hebben we eindelijk een lange mail uit Malawi ontvangen ..... met verheugend nieuws!

De twee laatste schoolgebouwtjes van St. Louis, waarvan de bouw allang gepland stond zijn klaar en zien er goed uit, schrijft een trotse provinciaal overste br. Martin Dariyo fic. Het gaat om een natuurkunde- en een scheikundelokaal in het ene gebouwtje. In het andere de bibliotheek en een lokaal voor handvaardigheid.

Alle vier de lokalen zijn berekend op 45 à 50 leerlingen. Hiermee is de school een échte middelbare school, de Community Day Secondary School St. Louis met een vierjarige opleiding.

De eerste groep leerlingen heeft intussen afscheid genomen na hun eindexamen. De school was al gestart toen de eerste klassen waren gebouwd en de bouw van de volgende lokalen is met het leerprogramma mee opgelopen. Van de 25 soortgelijke scholen in het district Chiradzulu had St. Louis het op een na hoogste slagingspercentage = 67%. De leerkrachten en leerlingen zijn blij, in aanmerking genomen, schrijft Dariyo, dat het de eerste keer is.

De bouw nam ontzettend veel tijd, zoals overal in Malawi. Is het een overheidsproject dat door Chinezen wordt gedaan, zo schrijft br. Dariyo, dan is de bouw zo voor elkaar. Wordt deze gedaan door plaatselijke bouwondernemers dan duurt het eeuwen.

Er is geen samenwerking mogelijk, de bouw wordt steeds weer getraineed of uitgesteld, er wordt gerommeld met materialen en de prijzen ervan stijgen dagelijks.

Een dak dat reeds was geplaatst is weer verwijderd en op een ander bouwproject gebruikt, zogenaamd omdat de maat niet klopte. In de vloer was te weinig cement gebruikt waardoor deze er weer uit moest.

Uiteindelijk toen de termijn van het project was verstreken, hebben de broeders de bouw onder eigen beheer laten afmaken. Gelukkig kan de contractor de broeders juridisch niets maken. Het valt niet mee om in Malawi te bouwen, zo klaagt de broeder.

Voor de inrichting zijn intussen boekenkasten en duizenden boeken aangeschaft (de leerlingen hebben geen geld voor eigen boeken) en er zijn tafels en stoelen besteld.

De headmaster zal het districts-gouvernement benaderen om voor St. Louis een speciale leerkracht voor handvaardigheid aan te trekken. Samen met de leerlingen heeft de broeder kortgeleden boompjes en gras geplant. Volgend jaar zal het er dan allemaal heel anders uit zien! Ook de buurschool St. Patrick's Secondary School (een kostschool voor wat meer bemiddelde leerlingen) heeft zich hierdoor laten inspireren.

De volgende stap is de bouw van de muur, waarvoor wij in Nederland het geld op de bank hebben staan. Wanneer dat gaat gebeuren is nog niet bekend, maar zal nog even moeten wachten. Vele andere zaken hebben momenteel voorrang, zoals het opknappen van de drie dovenscholen. We zullen zien.

Bedankjes van Br. Martin Dariyo

Thanks so much! Dit onderwijsproject voor de arme jeugd is gerealiseerd! Hoewel we denken dat het nog maar ten dele is. Onze droom is om St. Louis nog verder te ontwikkelen tot een centrum van vooruitgang waar de hele omgeving bij betrokken is en van kan profiteren.

'Dear Nico Essen,

Wij zijn de mensen dankbaar voor de middelen die zij hebben verstrekt voor de bouw van St. Louis. Het heeft lang geduurd, maar ... dit is Afrika en ik moet verder samen met hen, en niet door te forceren. Vertel de mensen bij jullie dat we erg dankbaar zijn. Hun inspanningen zijn vruchtbaar geweest en komen ten goede aan de vele jonge mensen uit de arme gehuchtjes rond de school. Martin Dariyo

Namens het bestuur van de Stichting Lechner-Malawi,
Adri Lechner

MEISJES VAN DERTIEN

Op eerste paasdag werd ze uit het water gevist. Wandelende toeristen hadden haar in het water zien liggen, ze hadden niet geweten bij wie ze moesten aankloppen, radeloos stonden ze daar te staren, zoekend naar hulp, wat was hier het alarmnummer? Een voorbijganger die hun verhaal wel wilde aanhoren was met ze meegelopen om te zien wat hen zo had laten schrikken. Hij hoefde alleen maar de geschrokken vinger die de plek aanwees te volgen.

Hij had 112 voor ze gebeld, ze koffie aangeboden op zijn terras voor zijn kleine hotel en samen wachtten ze op de politie. De vrouw trilde en huilde ontroostbaar. De hoteleigenaar vroeg waar ze sliepen. Maar ze hadden nog geen plaatsje, alles was vol, de Paasdagen waren druk dit jaar. Weet u wat sprak de hoteleigenaar blijf een nachtje bij ons, mijn vrouw en ik runnen dit hotel, dan kunt u bijkomen samen met uw man, dan bent u bereikbaar voor de politie en dan zoekt u rustig een ander hotel uit, u kunt hier eten vanavond, u bent mijn gast.

Kikvorsmannen en een boot, een ambulance en een lijkwagen, alles stond in een mum van tijd in de straat. Mensen bleven staan, maar echt dichtbij konden ze niet komen, hekken en agenten regelden het verkeer en zorgden voor afstand.

De kikvorsman had een slank wazentje in zijn armen, lange blonde haren, spijkerbroek, bloesje en spijkerjasje, te koud, veel te koud gekleed, riep een oude dame snikkend in haar zakdoek. Een schoen ontbrak....

De toeristen werden ondervraagd door de politie, de ambulance droop af, de lijkwagen had een klantje. Uit het tasje dat ze om haar middel droeg kwam een opschrijfboekje en een knuffeltje.

Die eerste koude Paasdag werden haar ouders gebeld. Ze was dertien, nog een kind, maar ook een vrouw, ze was lief, maar ook ongeduldig geweest en gevaarlijke monsters zijn er altijd, ze loeren op dit kleine ontluikende grut.

De hoteleigenaar dacht aan het liedje... meisjes van dertien, dacht aan al die nare verhalen die hij in de krant had gelezen, dacht aan zijn eigen zusje, die rond die leeftijd verdwenen was en nooit meer terug gekomen was. Hij voelde een snik en zijn stem brak het was al zo lang geleden, zeker 50 jaar, maar hij beleefde het weer opnieuw.

De enige troost voor de ouders van dit meisje was het gevonden lichaam, maar was het een troost? Hoopte hij niet nog steeds dat zijn zusje op een dag terug zou komen, of dat hij haar zomaar ergens zou zien in een stad. Ze was altijd in zijn gedachten, zijn lieve zusjes, het meisje met die prachtige lach en al die sproetjes, mooie katachtige groene ogen met gouden spikkeltjes er in.

Terwijl hij de geschrokken toeristen de kamer wees, keek ze hem dankbaar aan..... hij werd warm van haar lach, van haar sproeten, een vrouw van zijn leeftijd, hij zag haar nu pas goed, hij vroeg naar haar voornaam, hij vroeg naar haar achternaam, haar man keek de twee gespannen aan, wat gebeurde hier? Ze had katachtige groene ogen met gouden spikkeltjes.....

Paasverhaal uit 'Het straatje van Zilvertje'
(website: zilvertje.wordpress.com)

PERSONALIA

Onze overledene:

Hilde Claas 60 jaar

Wat was zij een wereldburger! Haar geboorteplaats Mönchengladbach (1955) was haar al gauw te klein, vertelde broer Friedhelm ten afscheid.

Op de middelbare school won ze met zwemmen tal van bekens. Ze had ook talent voor schermen en skiën. Na studie in Mainz en Heidelberg werkte ze bij een Franse bank in Frankfurt. Daar vond ze haar grote liefde Kurt, met wie ze de populaire wijnkelder 'In vino veritas' runde.

In 1988 nam ze een mooi aanbod van de Franse bank aan om in Rotterdam en later in Amsterdam te werken. Kurt was in 1986 gestorven. Haar dochter Julia werd in mei 1987 geboren: Hilde's tweede grote liefde. Onafscheidelijk waren Hilde en Julia, zoals Julia aan het eind in grote dank zei en schreef.

We leerden Hilde in onze parochie kennen. Hilde was actief o.a. in het Parochiebestuur, het Breed Interreligieus Overleg, de LWM, de filmclub Hof der Verbeelding. Zij droomde van een kerk met een open deur naar de wereld. Reizen, ontdekken en fotograferen waren haar lief. Ze kwam

op voor recht en gerechtigheid, vele jaren als vrijwilliger bij Artsen zonder Grenzen. Vaak luisterde ze naar de meditatieve oosters-orthodoxe muziek uit het klooster in Chevetogne, waar ze op retraite geweest was.

Hilde was een sterke vrouw. Ze trotseerde haar reuma en in haar laatste levenstijd haar leukemie. In die zin genoot ze ook van de Ziekenzalving op 14 oktober. We zijn trots op haar passie en veel-kleurige leven. Ze was wijs en eigenzinnig, competent en competitief. Spiritueel was ze en nieuwsgierig. Geloof, liefde en vertrouwen stonden centraal in Hilde's leven – zo schreef Julia. Haar reislust droeg ze over op Julia, die naar Peru ging en met wie ze samen in 2013 door Anatolië reisde.

Hilde hield van Chagall, die vaak engelen schilderde. Voorop de afscheidsliturgie van 15 februari stond een van de laatste gebrandschilderde ramen van Chagall in de St. Stephanskirche te Mainz. We zagen er Hilde in, door een engel 'in paradisum' gedragen. In haar tuin in Diemen had ze een engel, zoals Julia bij Hilde's afscheid vermeldde.

Op haar rouwkaart stond van Chagall een andere engel, in gevecht met Jacob. Hilde herkende zich daarin. Ook zij zei als Jacob: "Ik laat je niet gaan, wanneer je mij niet zegent." Op 8 februari gleed ze zacht weg uit onze wereld.

Zo heb ik Hilde gekend: als buurvrouw van Liesbeth en mij, als vriend en als buddy.

We lazen Rumi, Rilke, Huub Oosterhuis wie ze het nazegde: 'Zien soms even...' Zoals Hilde het wenste namen we afscheid van haar in een prachtige Viering, verzorgd door de LWM en Nico Essen en mij. Door de open kerkdeur wandelden we achter haar kist samen met Julia en Tim naar de Nieuwe Ooster.

Ari van Buuren

VASTENACTIE 2016

Het "Environmental Concern Office" in Ghana

Steun het project van pater Frans Mulders. Dit jaar het ecologisch project van bewustwording door het Eco Office in Ghana. Het is een oecumenisch project omdat het Eco Office als missie heeft om mensen van alle godsdiensten en gezindten te helpen zich meer bewust te worden van onze zorg voor de aarde als gezamenlijke verantwoordelijkheid. **Steun dit project!**

Het IBAN nummer is **NL72 INGB 0005 0722 12** t.n.v. Vastenactie Amsterdam Zuidoost.

LITURGIEKALENDER

Er zijn enige wijzigingen ten opzichte van het rooster in Saamhorig

Dit zijn de definitieve data en personen

zondag 20 maart 10.30 uur	Palmzondag A.v. Buuren & C. v. Loon <i>Na afloop van de viering Cadeau- winkel v.d. Wereld "Het Elsengroen"</i>	LWM
donderdag 24 maart 19.30 uur	Witte Donderdag L. Frenzel & C. v. Loon	Meerklank
vrijdag 25 maart 15.00 uur 19.30 uur	Goede Vrijdag Kruiswegstatie Goede Vrijdagviering Beiden: A. v. Buuren C. v. Loon	LWM
zaterdag 26 maart 21.00 uur	Paaswake Pater E. Kimman & C. v. Loon	Meerklank
zondag 27 maart 10.30 uur	Hoogfeest van Pasen R. Huysmans & C. v. Loon	Dames- en Herenkoor
maandag 28 maart 11.00 – 12.00 uur	<i>Eieren zoeken voor de kinderen</i>	
zondag 3 april 10.30 uur	L. Nederstigt	Dames- en Herenkoor
zondag 10 april 10.30 uur	C.v. Loon	LWM
zondag 17 april 10.30 uur	C.v. Loon	Meerklank
zondag 24 april 10.30 uur	J. Stam & A. v. Buuren	Dames- en Herenkoor
zondag 1 mei 10.30 u.	Werkgroep LWM	LWM
donderdag 5 mei kerk gesloten	Hemelvaart – Oecumenische viering in De Bron	
zondag 8 mei 10.30 uur	Pater Sedfrey	Dames- en Herenkoor
zondag 15 mei 10.30 uur	Pinksteren Pater Marianus & C. v. Loon	Meerklank

Kerk open voor ochtendgebed: vrijdag: 09.00 uur

